

[Alfred Jørgensen.]

hensyn til børnebiblioteksarbejdet, kan jeg gå med til, at vi ser nærmere på dette spørgsmål i et udvalg.

Petra Petersen: Den tale, socialdemokratiets ærede ordfører holdt i dag, kan i og for sig kun glæde mig, der år efter år har stået som den eneste, der forlangte, at man tog biblioteksloven op til revision. Vi kommunister stemte for loven i 1950, og dengang sagde vi, at vi var ikke helt tilfredse med den udformning, loven havde fået. Den daværende undervisningsminister, Hartvig Frisch, sagde da også, da han i 1949-50 fremsatte sit forslag, at under hensyn til usikkerheden i pengeværdien ville han indstille en 5 års frist for revision af loven, og det er jo ikke overdrevent at sige, at pengeværdien er blevet betydelig forringet siden 1950. Biblioteksrådet foreslog også allerede i 1950 større tilskudssatser end dem, der blev vedtaget her i tinget, i øvrigt de samme satser, som vi foreslog, da loven skulle have været til revision i 1954.

Jeg er nu ikke helt sikker på, at det ærede medlem hr. Lysholt Hansen har ret, når han siger, at hvis man forhøjer tilskuddene i overensstemmelse med det, der dengang var foreslået, ville merudgiften blive 1½-2 mill. kr. Jeg tror, det vil blive betydeligt mere i dag, men udgiften vil dog alligevel efter min mening ikke kunne betegnes som stor, hvis man sætter den i relation til, hvad der ellers bruges af penge — jeg tænker her på ting, som i og for sig ikke er særlig værdifulde for befolkningen, såsom hundehuse, flagstænger og deslige. Hvis staten brugte en 3-4 mill. kr. mere til bibliotekerne, ville jeg ikke finde, det var noget stort beløb. For det er rigtigt, at pengene i dag ikke har den værdi, som de havde i 1950.

Men vi må ikke glemme, at kommunerne skal betale det, staten ikke betaler. Kommunerne skal betale de udgifter, som påhviler dem, i dette tilfælde til bibliotekslokaler, men det hænder, at kommunerne må skubbe ting fra sig, som egentlig hører ind under dem, og det er altså også gået ud over bibliotekslokalerne. Over hele landet, i både store og små byer, er bibliotekslokalerne derfor under al kritik. Jeg

skal ikke komme ind på lokaleforholdene i enkeltheder, men de medlemmer, der har læst referatet fra Biblioteksforeningens årsmøde i Ålborg i efteråret, vil vide, at man dér beklagede sig over de dårlige bibliotekslokaler, som findes over hele landet. Jeg er glad over at høre, at man nu vil tage dette spørgsmål op.

I denne forbindelse vil jeg gerne minde den højtærede minister om, at Hartvig Frisch i sin tid foreslog, at man skulle pålægge kommunerne at oprette biblioteker — altså en obligatorisk ordning — og sagde, at det ville dreje sig om ca. 430 kommuner, som ikke havde gennemført en biblioteksordning. Dette forslag blev imidlertid nedstemt i rigsdagen. Vil den højtærede minister oplyse, hvor mange kommuner der ad frivillighedens vej siden 1950 har oprettet biblioteker?

Selve lovforslaget, som det ser ud i dag, kan vi kommunister ikke gå med til. Men vi vil gerne se på sagen, når den har været i udvalg, og måske vi så kan tiltræde lovforslaget.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Der er sikkert ingen undervisningsminister, der ville være særlig glad ved at fremsætte et forslag, hvorved man holder igen på bevillinger til et så vigtigt og nyttigt formål, som der her er tale om, men vi er jo på mange områder under nødvendighedens lov. Og selv om de beløb, som skulle anvendes til en forhøjelse af satserne, således at disse i højere grad kom til at svare til pengenes værdi i dag, ville være forholdsvis små i det enkelte tilfælde, så ville det dog være millionbeløb, det kom til at dreje sig om i alt. Vi bliver nødt til med den økonomiske stilling, landet har, også at tage hensyn til forholdsvis små beløb på statsbudgettet. Det har jeg også ment var nødvendigt her. Det havde selvfølgelig været lettere og mere tilfredsstillende for mig at kunne foreslå lovens revision gennemført, som det var tanken, med en sådan forhøjelse af bevillingerne til bibliotekerne, som i og for sig var meget ønskelig. Men bibliotekerne er dog ikke i en helt håbløs situation; de har vanskeligheder at arbejde med, men kommer dog igennem disse vanskeligheder, og vi må håbe, at det inden for en forholdsvis kort